

01

Thirrja

Shpjegimi i një Jete në Krishtin

THIS IS THE
GOSPEL

THIS IS THE
GOSPEL

01: Thirrja

02: Marrëdhënia

03: Ndjekja

04: Udhëtimi

Hyrja

Ku përfundon ungjillizimi dhe fillon dishepullizimi? Konsensusi mbizotërues ka qenë se ungjillizimi e çon një person të Krishti dhe dishepullizimi e zhvillon një person në Krishtin. Bazuar në këtë përshkrim, vija ndarëse do të ishte pika e shpëtimit.

Megjithatë, po ne qofte se të dy konceptet nuk janë reciprokisht ekskluzive? Po sikur ungjillizimi dhe dishepullizimi të jenë nderthurur në një përdorim të vazhdueshëm në Ungjill? Për të parë meritat e kësaj teorie, një perkufizim baze i ungjillizimit dhe dishepullizimit është i dobishëm.

- Vngjillizimi është shpallja dhe/ose predikimi i Vngjillit të Jezut Krishtit.
- Dishepullizimi është trajnim i përqendruar tek Vngjilli që i ndihmon njerëzit të njohin Krishtin dhe ta ndjekin Ate me besnikëri.

Nëse Ky Është Ungjilli do të ketë kuptim, është e rëndësishme të shihet shtrirja e plotë e Ungjillit. Shumë të Krishterë e lidhin Ungjillin vetëm me ungjillizimin – jo me dishepullizimin. Ata e shohin Ungjillin si atë që një person duhet të besojë për t'u bërë i Krishterë, jo atë që një person duhet të praktikojë për të jetuar si i Krishterë.

Siç do të zbuloni në këtë udhëzues, Ungjilli nuk është vetëm “Lajmi i Mirë” që shpëton; është “Lajmi i Mirë” që shenjtëron.

Dave Harvey, pastor i Four Oaks Community Church, tha më së miri: “Gjithçka në Shkrimin e Shenjtë është ose përgatitje për Ungjillin, prezantim i Ungjillit, ose pjesëmarrja në Ungjill.”

Të Krishterët kurrë nuk e tejkalojnë Ungjillin; ne rritemi në Ungjill. Për këtë arsye, titulli i këtij udhëzuesi është Ky është Ungjilli.

Një faktor i dytë dallues në këtë udhëzues është natyra relacionale e materialit. Ky është Ungjilli është një udhëzues për dishepullizimin e përqendruar në marrëdhënie. Theksi relacional nuk është një përpjekje për t’iu qasur dishepullizimit nga një këndvështrim i ndryshëm; është një përpjekje për të qëndruar besnik te zemra e Ungjillit.

Ungjilli ka të bëjë me marrëdhënien. Njerëzimi u krijua për marrëdhënie me Zotin. Mëkati ynë e ndau këtë marrëdhënie. Ungjilli është “Lajmi i Mirë” i asaj që Krishti ka bërë në emrin tonë, që kjo marrëdhënie të mund të pajtohet dhe të shijohet.

Ndërsa shumë burime të dishepullizimit fokusohen në veprimet e një të Krishterë (p.sh. lutja, studimi i Biblës, dëshmia, dhënia, shërbesa, etj.), ky udhëzues do të fokusohet në marrëdhëniet e një të Krishterë. Siç do të shihni përgjatë këtij udhëzuesi, gjallëria rrjedh nga marrëdhënia. Nëse njohja e Zotit nuk është fokusi i udhëtimit tonë të krishterë, gjallëria shpirtërore nuk do të ketë ndryshim të karakterit. Një mendim i fundit që duhet mbajtur parasysh është se Ky është Ungjilli është një përmbledhje prej 4 burimesh të pavarura. Çdo pjesë përshtatet së bashku për të siguruar themelin dhe kuadrin për dishepullizimin.

Burimet janë si më poshtë:

- 1) Ungjilli: Jeta ka të bëjë me marrëdhënien
- 2) Marrëdhënia: Vendosja e jetës suaj në Krishtin
- 3) Ndjekja: Eksplorimi i jetës suaj në Krishtin
- 4) Udhëtimi: Përqafimi i jetës suaj në Krishtin

Thirrja (Pjesa 1) ofron trajnime ungjillizimi, teologji thelbësore dhe një prezantim të thjeshtë të Ungjillit. **Marrëdhënia (Pjesa 2)** është një burim vijues që drejton një besimtar të ri gjatë javës së tij të parë në Krishtin. **Ndjekja (Pjesa 3)** është një udhëzues përkushtimi

njëmujor që thekson katër komponentët kritikë të dishepullizimit: ta duash Perëndinë, të bashkohesh me besimtarët, t’i shërbesh botës dhe t’i besosh Ungjillit. **Udhëtimi (Pjesa 4)** është një udhëzues që ofron një kuadër bazë për jetën e Krishterë.

Është e rëndësishme që materiali të mësohet/ndahet sipas radhës. Çdo pjesë bazohet në burimet e mëparshme. Materiali mund të mësohet gjatë 15 deri në 16 muajve të parë të udhëtimit shpirtëror të një të Krishterë. Nëse kufizimet kohore nuk ju lejojnë kaq shumë kohë, materiali mund të mësohet në 2 deri në 3 muaj. Qetësia është të siguroheni që personi (ose grupi) të kuptojë çdo nivel të materialit përpara se të kalojë në nivelin tjetër.

“The Lord looks from heaven; He sees all the sons of men; from His dwelling place He looks out on all the inhabitants of the earth, He who fashions the hearts of them all, He who understands all their works.” (Psalm 33:14-15)

Jezusi tha tek Mateu 28:19, “Shkoni, pra, dhe bëni dishepuj nga të gjitha kombet...” Misioni ynë është i qartë. Krishti na ka urdhëruar të bëjmë dishepuj. Është lutja jonë që Ky Është Ungjilli të jetë një burim i vlefshëm në zhvillimin e shumë dishepujve të Krishtit.

The gospel is just as powerful to change lives today as it was 2,000 years ago. Our job is to equip people with the gospel, disciple them in the gospel, and then release them to share the gospel. The world will not be reached by simply adding people to the kingdom through the work of skilled evangelists. The world will be reached by making disciples who multiply themselves through others.

Let’s say you are really effective at leading people to Christ, and you are able to lead a person to Christ every day of every year for 33 years in a row. In 33 years, you would have reached 12,045 people. That would be an incredible accomplishment and a blessing to be sure! But let’s view this from a different angle. Let’s say you were to effectively make one disciple a year, and at the

end of that year, both of you effectively make a disciple for that year (four), and then the four of you make one disciple a year for the next year (eight), and then the eight do the same, and so on. If that continued for 33 years, do you know how many people would be reached? Over 8.5 billion people!

In the first 11 years, making disciples seems weak in comparison to evangelism alone. It's not until year 12 that the numbers almost become even, but at year 13 discipleship almost doubles the numbers of evangelism alone.

Discipleship moves to multiplication over time, but it happens even faster if you are discipling more than one person (see the D-4 Groups column).

Year	Evangelist	Disciple Maker	D-4 Groups
1	365	2	3
2	730	4	9
3	1,095	8	27
4	1,460	16	81
5	1,825	32	243
6	2,190	64	729
7	2,555	128	2,187
8	2,920	256	6,561
9	3,285	512	19,683
10	3,650	1,024	59,049
11	4,015	2,048	177,147
12	4,380	4,096	531,441
13	4,745	8,192	1,594,323
14	5,110	16,384	4,782,969
15	5,475	32,768	14,348,907
16	5,840	65,536	43,046,721
17	6,205	131,072	129,140,163
18	6,570	262,144	387,420,489
19	6,935	524,288	1,162,261,467
20	7,300	1,048,576	3,486,784,401
21	7,665	2,097,152	10,460,353,203
22	8,030	4,194,304	
23	8,395	8,388,608	

24	8,760	16,777,216	
25	9,125	33,554,432	
26	9,490	67,108,864	
27	9,855	134,217,728	
28	10,220	268,435,456	
29	10,585	536,870,912	
30	10,950	1,073,741,824	
31	11,315	2,147,483,648	
32	11,680	4,294,967,296	
33	12,045	8,589,934,592	

It is our prayer that these resources will be a valuable tool in developing many disciples of Christ.

Si ta përdorni këtë udhëzues

Materiali në këtë udhëzues është përgatitur në mënyrë që gjithçka të jetë plotësisht e shkruar. Me përjashtim të reflektimeve personale në pjesët e devocionit, nuk ka “plotësoni vendet bosh.”

Ky vendim është strategjik. Ne duam që njerëzit të përqendrohen tek përmbajtja dhe të mos shpërqendrohen nga hapësirat bosh. Ne duam gjithashtu që materiali të jetë sa më i plotë që të jetë e mundur, në mënyrë që të Krishterët pa një drejtues, të mund ta udhëheqin vetë këtë proces.

Si mund të përdoret ky udhëzues? Ka disa mënyra kryesore për të përdorur Ky është Ungjilli.

- Ky është Ungjilli mund të përdoret për rritjen personale si dishepull. Nëse doni të siguroni themelin e jetës suaj shpirtërore ose nëse mendoni se jeni rrënuar shpirtërisht – kaloni vetë materialin.
- Ky është Ungjilli mund të përdoret për trajnimin një-për-një të dishepujve. Nëse jeni duke dishepullizuar një besimtar ose udhëheqës të ri brenda kishës suaj, përdorni këtë material si një udhëzues bazë. Ndonëse jo çdo pjesë e jetës së krishterë mbulohet në këtë udhëzues, pjesët e rëndësishme të dishepullizimit trajtohen gjerësisht.

- Ky është Ungjilli mund të përdoret për trajnimin e dishepujve në grupe të vogla. Nëse drejtoni një grup të vogël ose po mësoni një klasë të re besimtarësh – ky material është një burim i shkëlqyer për t'u ndarë në atë mjedis. Ka shumë mundësi për të ndaluar, për të bërë pyetje dhe për të marrë komente.
- Ky është Ungjilli mund të përdoret si një burim për të hedhur themelet e dishepullizimit brenda kishës lokale. Ndonëse mund të jetë e pamundur të printoni një kopje të udhëzuesit dhe t'ia jepni çdo anëtar të kishës suaj, është e mundur të merrni mësimet bazë dhe t'i ndani ato përmes predikimeve. Ndërsa ndjeheni rehat me materialin, do të shihni gjithnjë e më shumë mundësi për të ndarë këto njohuri në një mjedis të përbashkët.

Ky është Ungjilli është krijuar për t'u shtypur sipas nevojës. Ne ju inkurajojmë të bëni kopje. Nëse jeni duke dishepullizuar 5 persona çdo tremujor, ju duhet të printoni materialet vetëm për atë tremujor. Kjo mënyrë i mban kostot e ulëta. Nëse nuk është e mundur të jepni të gjithë udhëzuesin, mund të printoni seksione individuale. Inkurajoni njerëzit të mbajnë çdo seksion dhe t'i bashkojnë ato në një dokument. Mundësia për t'u kthyer pas dhe për t'iu referuar seksionit të mëparshëm është jashtëzakonisht e rëndësishme.

Për informacione shtesë, ju lutemi vizitoni www.thisisthegospel.com. Me kalimin e kohës, më shumë gjuhë, kontribues dhe burime do të shtohen në faqe. Pjesët individuale të këtij udhëzuesi janë po ashtu në këtë faqe. Do të gjeni gjithashtu dëshmi, mesazhe dhe materiale të tjera për t'ju ndihmuar të rriteni si dishepuj dhe të bëni dishepuj.

Komponentët kritikë të Ungjillit

Veprat e Apostujve 8:25–40

Koncepti kryesor: Shumica e pyetjeve rreth shpëtimit janë të rrënjosura në konfuzionin mbi Ungjillin.

Veprat e Apostujve 8:25–40 tregojnë kthimin në besim të eunukut etiopian. Historia është e veçantë sepse përvoja e kthimit në besim mund të shihet nga këndvështrimi i Zotit, këndvështrimi i etiopianit dhe këndvështrimi i Filipit. Kjo është pamja e plotë.

Tema më e madhe e kapitujve 8, 9 dhe 10 është përhapja e Ungjillit në të gjitha pjesët e shoqërisë. Në çdo kapitull, ne gjejmë një histori që ka të bëjë me kthimin në besim. Në kapitullin 8, eunuku etiopian pranon besimin në Krishtin. Sipas të dhënave gjenealogjike, etiopianët ishin pasardhës të Kamit (Zan. 10:6, ku “Kushi” i referohet Etiopisë). Në kapitullin 9, kemi kthimin në besim të Saulit të Tarsusit. Sauli ishte një hebre dhe për rrjedhojë një pasardhës i Semit (Zan. 10:21). Në kapitullin 10, kemi kthimin në besim të Kornelit (një johebre). Ai do të kishte qenë një pasardhës i Jafetit (Zan. 10:2–5).

Këto grupe përfaqësojnë ndarjet etnologjike dhe gjeografike të bëra pas përmytjes. Kami, Semi dhe Jafeti ishin bijtë e Noeut. Kur Zoti e ripopulloi tokën pas përmytjes, të gjithë u bënë pasardhës të njërin prej këtyre të treve. Jo vetëm që historitë na tregojnë se Ungjilli ndryshon jetën individuale, por gjithashtu tregojnë se Ungjilli arrin te të tre ndarjet e familjes njerëzore.

Le të marrim historinë e parë dhe të shohim tre komponentët kritikë të Ungjillit. Këto të vërteta janë universale.

I. Ungjilli fuqizohet nga vepra e Frymës së Perëndisë.

Nëse nuk arrijmë ta kuptojmë këtë të vërtetë, ose e refuzojmë këtë të vërtetë – do të jemi gjithmonë konfuzë për shpëtimitin.

Janë 3 të vërteta biblike që luftojnë herezinë e shpëtimit të fuqizuar nga njeriu.

1) Askush nuk është i shpëtuar nga veprat e tij.

Efesianëve 2:8–9 thotë: *“Sepse, me anë të hirit jeni të shpëtuar, nëpërmjet besimit; dhe kjo jo prej jush, por është dhurata e Perëndisë, jo prej veprave, që askush të mos mburret.”*

(Vargje shtesë: Titi 3:5; Gal. 2:16)

2) Askush nuk shpëtohet nga drejtësia e tij (Filip. 3:9).

Një person nuk shpëtohet sepse është në thelb i mirë. Disa njerëz besojnë se do të shpëtohen sepse nuk kanë bërë kurrë ndonjë gjë të keqe. Ky është një keqkuptim për natyrën e mëkatit.

Nëse vidhni një karamelë nga dyqani, ju etiketoheni si një hajdut. Nuk ka rëndësi nëse keni marrë 100 copa, 1,000,000 copa ose 1 copë. Veprimi i vjedhjes ju jep menjëherë titullin e hajdutit. Në të njëjtën mënyrë, nuk ka rëndësi nëse keni mëkatuar 1 herë, 100 herë ose 1,000,000 herë. Të mëkatosh na jep ne titullin “mëkatuar”.

Romakëve 3:23 thotë: *“Sepse të gjithë kanë mëkatuar dhe nuk e arrijnë lavdinë e Perëndisë.” Nuk ka të bëjë me madhësinë e mëkatit tonë apo numrin e mëkateve tona. Bëhet fjalë për vetë natyrën e mëkatit. Mëkati na ndan nga Perëndia.*

(Vargje shtesë: Rom. 10:3-4; 2 Kor. 5:21; Mat. 6:33; Rom. 4:6)

3) Askush nuk është i shpëtuar nga vendimi i tij (Gjoni 15:16).

Gjoni 15:16, *“Nuk më keni zgjedhur ju mua, por unë ju kam zgjedhur ju...”* Gjoni 6:44, *“Askush nuk mund të vijë tek unë, po që se Ati që më ka dërguar nuk e tërheq...”*

Gjoni 6:65, *“Për këtë arsye ju thashë se askush nuk mund të vijë tek unë, nëse nuk i është dhënë nga Ati.”*

Shpëtimi është tërësisht vepër e Zotit. Ai buron nga vullneti sovran i Perëndisë (Veprat 13:48; Rom. 8:29; Efes. 1:3-7) dhe zbatohet nga hiri i Tij (Efes. 2:8-9; 2 Thesalonikasve 2:13; 2 Tim. 2:10; Titit 1:1; 1 Pjetrit 1:1).

Përveç çështjeve që sapo diskutuam, ekzistojnë dy barriera të pakalueshme që e pengojnë njerëzimin të gjejë shpëtimin përmes përpjekjeve individuale. Së pari, ne jemi shpirtërisht të vdekur dhe të paaftë për t'u përgjigjur Perëndisë. Efesianëve 2:1 thotë, *“... ishit të vdekur në shkelje dhe mëkate.”* Të jesh fizikisht i vdekur do të thotë që një person nuk është në gjendje t'i përgjigjet stimujve fizikë. Të jesh shpirtërisht i vdekur do të thotë që një person nuk është në gjendje t'i përgjigjet stimujve shpirtërorë. Të vdekurit nuk veprojnë.

Pengesa e dytë e pakalueshme është mashtrimi. Pali u tha besimtarëve në Korint që: *“Nëse ungjilli ynë është i mbuluar, ai është i mbuluar për ata që po humbasin, në rastin e të cilëve Perëndia e kësaj bote ua ka verbuar mendjet jobesimtarëve, që të mos shohin dritën e ungjillit në lavdinë e Krishtit”* (2 Kor. 4:3-4). Satani dhe demonët e tij janë të përfshirë në mashtrimin e njerëzve në mënyrë që ata të mos shohin dritën e së vërtetës.

Ne kemi nevojë për Frymën e Shenjtë për të gjallëruar një shpirt të vdekur dhe për të ndriçuar një mendje të mashtruar. Të vdekurit nuk veprojnë; dhe njerëzit e mashtruar nuk besojnë.

Bibla tregon qartë se Perëndia siguroi një mënyrë shpëtimi. Është puna e Frymës së Shenjtë për të gjallëruar një shpirt të vdekur, për të ndriçuar një mendje të mashtruar dhe për të na tërhequr tek Ati me dashuri.

Në historinë e eunukut etiopian, Fryma e Shenjtë është qartësisht në veprim. Fryma e Shenjtë e manovroi Filipin në një pozicion strategjik. Vargu 26 thotë: *“Një engjëll i Zotit i foli Filipit duke i thënë: ‘Çohu dhe shko drejt jugut, në rrugën që zbret nga Jeruzalemi në Gaza.’”* (Kjo është një rrugë e shkretë.) Vargu 29 na thotë se *“Fryma i tha Filipit: ‘Afrohu dhe ngjitju asaj karroceje.’”* Rrethanat që çuan në shpëtimin e eunukut u caktuan në mënyrë specifike nga Fryma e Shenjtë.

Ju mund të dilni në përfundimin se Fryma e Shenjtë e trazoi zemrën e njeriut me pyetje, por në të vërtetë Fryma e Shenjtë e përgatiti Filipin duke i dhënë përgjigjet e duhura dhe Fryma e thirri eunukun në shpëtim.

Ne kemi nevojë që Fryma e Perëndisë të shkojë përpara nesh, të përgatisë rrugën për ne, të përgatisë zemrën e njeriut për shpëtim, të gjallërojë një shpirt të vdekur, të heqë mashtrimin, të rrënjosë të vërtetën dhe të thërrasë një person në një marrëdhënie me Perëndinë.

Përveç punës së Frymës së Perëndisë, nuk ka asnjë shpëtim tjetër.

II. Ungjilli bazohet në të vërtetat e Fjalës së Perëndisë.

Fjala e Perëndisë është thelbësore për shpëtimin.

Romakëve 10:17:

“Kështu besimi vjen nga dëgjimi dhe dëgjimi nga fjala e Krishtit.”

Gjoni 5:24:

“Në të vërtetë, në të vërtetë po ju them, se ai që e dëgjon fjalën time dhe beson në atë që më ka dërguar, ka jetë të përjetshme...”

Efesianëve 1:13:

“Në Të, edhe ju, pasi dëgjuat fjalën e së vërtetës, ungjillin e shpëtimit tuaj dhe pasi besuat, u vulosët me Frymën e Shenjtë të premtimit.”

1 Pjetri 1:23:

“Të rilindur jo nga një farë që prishet, por që nuk prishet, me anë të fjalës së gjallë dhe të Perëndisë...”

Fryma e Shenjtë zbulon veprën e Krishtit nëpërmjet Fjalës së Perëndisë.

Në këtë histori, eunuku po lexonte tek Isaia 53. Teksti fliste për Dëshirën e Perëndisë, por eunuku nuk e kuptoi atë. Filipi pyeti: “A e kupton atë që po lexon?” Eunuku u përgjigj: “Si mundem ta kuptoj nëse nuk më udhëzon dikush?” Ai e ftoi Filipin të vinte dhe të ulej me të. Filipi filloi t’i tregonte rreth Shkrimeve, duke i shpjeguar se kush ishte Jezusi dhe çfarë kishte bërë Ai.

Filipi bëri atë që bëri Krishti tek Gjoni 3, atë që bëri Pali tek 1 Korintasve 9, atë që bëri Apolo në Veprat e Apostujve 18 dhe atë që bëri Stefani tek Veprat e Apostujve 7. Nëse gjithçka që dimë është një pikpamje e jashtme e Ungjillit, do të ngatërrohemi kur biseda të kalojë në një nivel tjetër. Nëse e kuptojmë mesazhin e Ungjillit, ne mund të ndihmojmë një person ndërsa ai ka paqartësitë e tij.

III. Ungjilli përhapet nga dëshmitë e njerëzve të Perëndisë.

Perëndia ka zgjedhur të përmbushë veprën e Tij sovranë nëpërmjet instrumenteve njerëzore (Veprat 2:4, 14; 4:8, 31; 6:3-8; 7:55; 8:17; 10:1-48; 16:25-34). Filipi ishte një instrument në duart e Perëndisë. Kur u urdhërua të shkonte, ai shkoi. Kur i’u tha të bashkohej me qerren, ai u bashkua me të. Kur i jepej mundësia për të shpërndarë fjalën e Krishtit, ai e bënte. Filipi ishte gjithmonë gati.

Perëndia përdor popullin e Tij për të ndarë mesazhin e Ungjillit.

- Tek Veprat e Apostujve 1:8, Jezusi u tha ndjekësve të Tij se ata do të ishin dëshmitarët e Tij. Filipi ishte dëshmitar i eunukut.
- Tek Romakëve 10:14-15, Pali tha: *“Si do ta thërrasin, pra, Atë, të cilit nuk i besuan? Dhe si do të besojnë në Atë që nuk e kanë dëgjuar? Dhe s’të do të dëgjojnë pa predikues? Dhe si do të predikojnë nëse nuk janë dërguar?”* Filipi u dërgua nga Zoti dhe ndau mesazhin e Perëndisë.
- Tek 1 Korintasve 1:21, Pali thotë: *“Sepse, duke qenë se nëpërmjet urtësisë së Perëndisë bota nuk e njohu Perëndinë me urtësinë e vet, Perëndisë i pëlqeu të shpëtojë ata që besojnë nëpërmjet marrëzisë së predikimit.”* Perëndia përdor popullin e Tij për të shpallur Ungjillin dhe Ai është i kënaqur të shpëtojë ata që besojnë.

Perëndia ka zgjedhur të përhapë Ungjillin nëpërmjet popullit të Tij. Ne na është dhënë detyra që ta ndajmë këtë mesazh me të gjithë njerëzit. Na është besuar Lajmi i Mirë i Perëndisë dhe jemi udhëzuar ta çojmë këtë mesazh në çdo skaj të tokës.

Perëndia ka zgjedhur të përhapë fjalën nëpërmjet popullit të Tij. Ai na ka dhënë Frymën e Tij, na ka dhënë Fjalën e Tij dhe na ka urdhëruar ta shpërndajmë atë.

Si do të arrijë Ungjilli në të gjithë skajet e tokës? Me anë të Frymës së Perëndisë ... Fjalës së Perëndisë ... Njerëzve të Perëndisë ...

Parimet e Përgatitjes së Ungjillit

Marku 4:1–20

Ne do të përqendrohemi te puna e Frymës së Shenjtë, për përgatitjen e zemrës së një personi për Ungjillin. Një nga shprehjet më të mira rreth kësaj teme, e thënë nga Jezusi, ndodhet te Marku 4:1–20. Është shembëlltyra e katër tokave.

Kur Bibla flet për shpëtimin, analogjia më e zakonshme është bujqësia. Në këtë shembëlltyrë, Jezusi përmend katër lloje tokash. Çdo lloj toke përfaqëson një gjendje të zemrës njerëzore dhe pranueshmërinë e saj ndaj mesazhit të Ungjillit. Po ashtu, çdo tokë tregon një nivel të ndryshëm përgatitjeje nga Fryma e Shenjtë. Duke kuptuar llojet e tokës dhe përgatitjen e Frymës, na jepet mundësia të bashkohemi me Perëndinë.

Jezusi thotë:

“Dëgjoni! Një fermer doli për të mbjellë farën e tij. Ndërsa po shpërndante farën, disa ranë përgjatë shtegut dhe zogjtë erdhën dhe e hëngrën.”

Imagjinoni këtë burrë duke ecur përgjatë shtegut, me një çantë të vendosur mbi sup, dhe duke hedhur farën. Gjatë mbjelljes, një pjesë e asaj fare do të bjerë në shteg. Një pjesë do të bjerë në shkëmbinj. Disa do të bien në barërat e këqija dhe disa do të qëndrojnë në tokë të mirë.

Ky është shembulli që Jezusi përdor për të shpjeguar gjendjen e zemrës njerëzore dhe se si ajo i përgjigjet farave të Ungjillit.

1) Toka e fortë: Disa njerëz nuk e kuptojnë Ungjillin (v. 3–4, 15):

Toka (Marku 4:3–4): “Dëgjoni! Ja, doli mbjellësi të mbjellë. Dhe ndodhi që, duke mbjellë, një pjesë e farës ra gjatë rrugës dhe zogjtë e qiellit erdhën dhe e hëngrën.”

Shpjegimi i tokës (vargu 15): “Dhe ato pranë rrugës janë këta, në të cilët mbillet fjala, por kur dëgjojnë, menjëherë vjen Satani e ua merr fjalën që është mbjellë në zemrat e tyre.”

E njëjta shembëlltyrë gjendet gjithashtu te Mateu 13 dhe te Luka 8. Te Mateu 13:19, jepet më shumë hollësi për tokën e parë: “Kur dikush dëgjon fjalën e mbretërisë, por nuk e kupton, vjen i ligu dhe ia rrëmben atë që ishte mbjellë në zemrën e tij. Ky është si ajo fara që u mboll përgjatë rrugës.”

Ky person nuk e kupton Ungjillin. Për sa i përket përgatitjes, zemra e tij nuk është përgatitur nga Fryma e Shenjtë. Ata janë të ngurtësuar ndaj gjërave të Perëndisë.

John MacArthur e përshkruan këtë person kështu:

“Arsyeja që ai nuk e kupton nuk është për shkak të ndonjë mangësie në mesazh, por për shkak të ngurtësisë së tij. Ai është personi i përmendur shpesh në Dhiatën e Vjetër si kokëfortë. Ai nuk shqetësohet për gjërat e Perëndisë, është krejtësisht indiferent ndaj çdo gjëje shpirtërore. Fjala nuk depërton në mendjen apo zemrën e tij. Ai nuk i kushton aspak rëndësi Ungjillit, duke e konsideruar atë si marrëzi totale. I ka rezistuar në mënyrë të vazhdueshme çdo gjëje shpirtërore, saqë toka e zemrës së tij është bërë e papërshkueshme dhe e pandjeshme.”

Si reagojmë ndaj kësaj lloj toke?

- Lutja
 - Lutuni që Perëndia të copëtojë tokën e fortë të zemrës njerëzore me Fjalën e Perëndisë (Romakëve 10:14-17).
 - Lutuni që Perëndia t'u hapë sytë ndaj së vërtetës (1 Korintasve 1:18; Veprat e Apostujve 17:18-20; Veprat e Apostujve 26:18).
 - Lutuni që Perëndia t'i bindë ata (Veprat 2:37).
- Mbjellja e farës

Një pjesë e ngurtë e zemrës së këtij personi ka ardhur si pasojë e stilit të jetesës hipokrite të shumë të krishterëve. Bota po kërkon dikë që është ndryshuar nga fuqia e Zotit dhe po jeton në përputhje me atë ndryshim. Kur Perëndia ju jep mundësinë, mbillni me dashamirësi Fjalën e Perëndisë në jetën e tyre. (Biseda, libra, e-mail, etj.)
- Të duash pa kushte

Gjendja shpirtërore e një personi nuk varet nga fakti nëse ne e duam apo jo. Duhet të kujtojmë se ata nuk i drejtohen Ungjillit sepse nuk e kuptojnë atë. Duaje këtë person.

2) Tokë shkëmbore: Disa njerëz nuk e kuptojnë vlerën e ndjekjes së Krishtit (Marku 4:5-6, 16-17).

Toka (Vargjet 5-6):

"Një pjesë tjetër ra në gurishte, ku nuk kishte shumë dhe, dhe mbiu menjëherë, sepse nuk kishte një tokë të thellë. Por kur doli dielli, u dogj; dhe meqë nuk kishte rrënjë, u tha."

Shpjegimi i tokës (Vargjet 16-17):

"Dhe, gjithashtu, ato që mbillen në gurishte janë këta, të cilët, kur dëgjojnë fjalën, menjëherë e marrin me gëzim; por s'kanë rrënjë në veten e tyre, por janë për pak kohë; pastaj, kur bëhet shtrëngim a përndjekje për fjalën, menjëherë skandalizohen."

Karakteristikat e tokës

Toka e dytë është ajo ku fillon pjesa kryesore e debatit. Ky person e pranoi Fjalën me gëzim. A nuk do të thotë kjo se ata e pranuan Krishtin? Ky person u rrit për pak kohë. Duhet të jemi të kujdesshëm kur kërkojmë shenjat biblike të pendimit. Bibla nuk flet për rritjen si shenjë pendimi; Bibla flet për frytin si shenjë pendimi.

Gjon Pagëzori qortoi turmën fetare për dëshirën e pagëzimit të të drejtëve pa treguar asnjë shenjë pendimi:
"Jepni pra fryte të denja të pendimit!" (Mateu 3:8)

Jezusi na mësoi se ne mund të dallonim midis njerëzve të mirë dhe të këqij duke inspektuar frytet e jetës së tyre:
"Sepse nuk ka pemë të mirë që të japë fryt të kalbur, as pemë të kalbur që të japë fryt të mirë. Çdo pemë, pra, njihet nga fryti i vet, sepse nuk mblidhen fiq nga gjembat dhe nuk vilet rrush nga ferra." (Luka 6:43-44a)

Në Gjoni 15, Jezusi thotë se Ai është hardhia dhe ne jemi degët. Ai vazhdon duke thënë se çdo degë në Të do të japë fryt. Fryti është treguesi i jashtëm i të qenit në Krishtin. Prandaj, kur studiojmë një fragment si ky, pyetja jonë duhet të jetë: *"A shohim fryte?"*

Toka e dytë e përmendur është tokë shkëmbore. Ky përkrahim nuk i referohet shkëmbinjve të lirshëm në sipërfaqe. Kur fermeri lëronte një fushë, ai largonte mbeturinat e tepërta nga fusha para mbjelljes. Në vend të kësaj, shkëmbi i përmendur është guri themelor që nuk u arrit nga plugu.

Është e qartë se ka ndodhur një shkallë përgatitjeje. Farat që ranë në shteg (në vargun 4) nuk ishin në gjendje të depërtonin në tokë. Farat që ranë në tokë gurorë (në vargun 5) depërtuan në tokë, por vetëm në një mënyrë të cekët.

Kur farat goditën këtë shtresë të cekët të dheut, "Ato mbinë menjëherë ... por kur doli dielli, ata u dogjën". Rrënjët nuk

ishin në gjendje të përthithnin ujin. Kjo tokë nuk ishte e kultivuar sa duhet për të mbajtur jetën.

Ky person përshkruhet me hollësi në vargjet 16-17. *“Dhe, gjithashtu, ato që mbillen në gurishte janë këta, të cilët, kur dëgjojnë fjalën, menjëherë e marrin me gëzim; por s’kanë rrënjë në veten e tyre, por janë për pak kohë; pastaj, kur bëhet shtrëngim a përndjekje për fjalën, menjëherë skandalizohen.”*

Dheu i fortë ishte rezistent dhe nuk e kuptonte Ungjillin. Toka shkëmbore është e pranueshme, por nuk e kupton vlerën që lidhet me Ungjillin. Ky individ merr një vendim emocional (me gëzim) pa një bazë të fortë për të kuptuar vlerën e shpëtimit.

Një komentues tha: “Ndonjëherë pranimi i cekët i Ungjillit inkurajohet nga ungjillizimi i cekët që mban bekimet e shpëtimit, por fsheh vlerën – të tilla si pendimi nga mëkati, vdekja për veten dhe kthimi nga jeta e vjetër. Kur njerëzit inkurajohen të ecin nëpër korridor, të ngrënë dorën ose të nënshkruajnë një kartë pa u kapur me pretendimet e plota të Krishtit, ata janë në rrezik të madh të bëhen më larg nga Krishti sesa ishin përpara se të dëgjonin mesazhin. Ata izoloohen nga shpëtimi i vërtetë nga një besim i rremë.”

Fryma e Shenjtë është ende duke përgatitur këtë tokë. Në vend që të presë derisa të përgatitet plotësisht, ky person merr një vendim emocional pa e kuptuar vlerën e ndjekjes së Krishtit.

Si duket një person me zemër të gurët? Ky person ka pamjen e një konvertimi emocional. Ata mund të përfshihen shpejt në gjërat e Perëndisë (p.sh. frekuentimi i kishës, studimet e Biblës dhe shërbimi). Por kur vijnë sprovat, ata nuk kanë aftësinë të lidhen me jetën e Krishtit dhe e braktisin.

Si reagojmë ndaj kësaj lloj toke?

- Ndiqni të njëjtat procedura si ajo e “tokës” (personit).
- Njihni dëshirën, por shpjegoni plotësisht vlerën.
- Kaloni kohë me këtë individ duke iu përgjigjur çdo pyetje që mund të ketë.

3) Toka me ferra: Disa njerëz e duan botën më shumë se Perëndinë (v.7, 18-19):

Toka (Vargu 7): *“Një pjesë tjetër ra midis ferrave; ferrat u rritën, e mbytën dhe nuk dha fryt.”*

Si të kuptojmë termin “tokë” (Vargjet 18-19): *“Disa të tjera janë si farat e mbjella midis shkurreve të gjëmbave. Këta janë njerëzit që e dëgjojnë fjalën, por brengat e jetës, kënaqësitë mashtruese të pasurisë dhe dëshirat për gjëra të tjera hyjnë dhe e mbytin fjalën dhe ajo bëhet e pafrytshme.”*

Interesi ynë kryesor duhet të jetë çështja e frytit ose mungesa e të korrave. Shenja biblike e pendimit nuk është rritja por fryti i saj. (Referencë e mëtejshme: Mateu 3, 7, 13; Gjoni 15; Romakëve 7, Galatasve 5, Efesianëve 5, Kolosianëve 1)

Pika e dytë e interesit është natyra progresive e përgatitjes së tokës. Toka e parë ishte krejtësisht e fortë dhe e padepërtueshme. Toka e dytë u punua sipër, por jo aq thellë sa të depërtonte në shkëmbinj. Toka e tretë është e kultivuar mjaftueshëm për rritje. Ne e dimë këtë sepse gjithçka po rritet. Barërat e këqinj po rriten. Fara e Fjalës po rritet. Barërat e këqinj janë mjaft të mëdhenj për të mbytur farën e mirë.

Për këtë person, Zoti është një nga shumë interesa. Ata nuk janë kthyer nga Zoti, por as nuk janë të mahnitur nga Ai. Ata e shohin Zotin si një shtesë të madhe në jetën e tyre, por Ai nuk është jeta e tyre. Ne e dimë këtë sepse kur ata detyrohen të vendosin mes botës dhe Zotit, bota fiton. Ky individ është aq i konsumuar me punët e përditshme të jetës (hipotekat, vendin e punës, ngritjen e familjes, ekonominë, hobi, makinat, etj.) sa që nuk ka kohë për t’u ndalur në të vërtetat e përjetshme të

Perëndisë. Gjërat e Perëndisë janë mbytur nga gjërat e botës.

Shanset janë që ky person është disi i madh në moshë. Një fëmijë nuk shqetësohet për "shqetësimet e jetës, kënaqësitë e pasurisë dhe dëshirën për gjëra të tjera". Ky përshkrim është i dikujt që e njih të vërtetën e Ungjillit, por ata zgjedhin të ndjekin gjëra të tjera përveç Krishtit.

Ky person është pjesërisht i interesuar për Zotin, por kryesisht i interesuar për botën. Ky person është shpirtëror, por i humbur. Ata kanë besim pa marrëdhënie. Shenja që tregon nuk është emocioni, aktiviteti, frekuentimi i kishës, apo edhe një lutje për shpëtim. Shenja kryesore është mungesa e frytit.

Fryti i Perëndisë nuk prodhohet përmes jetës së tyre. Nuk ka gëzim në jetën e tyre. Nuk ka paqe në kohë të vështira. Nuk ka durim me njerëzit. Nuk ka butësi me të tjerët. Nuk ka përlësi në ecjen e tyre. Nuk ka pasion për shenjtërinë. Nuk ka asnjë tregues të frytit të Frymës.

Si reagojmë ndaj kësaj lloji toke (personi)?

- Duajeni këtë person pa kushte dhe mos merrni një ton gjykues.
- Lutuni për bindje dhe qartësi.
- Lutuni që Perëndia t'i largojë të gjitha shpërqendrimet nga jeta e këtij personi dhe t'i sjellë ata ballë për ballë me realitetin e gjendjes së tyre shpirtërore.
- Vazhdoni të jeni një shembull hyjnor përpara tyre.

4) Toka e mirë: Disa njerëz e pranojnë Ungjillin

Toka (Vargu 8):

"Një farë tjetër ra në tokë të mirë. U ngrit, u rrit dhe prodhoi një kulturë, disa duke u shumuar tridhjetë, disa gjashtëdhjetë, disa njëqind herë."

Shpjegimi i tokës (Vargu 20):

"Të tjerët, si fara e mbjellë në tokë të mirë, e dëgjojnë fjalën, e pranojnë dhe prodhojnë një të korrë: disa tridhjetë, disa gjashtëdhjetë, të tjerë njëqindfishin e asaj që ishte mbjellë."

Dheu i katërt është larg nga shtegu. Kjo tokë është kultivuar në një thellësi të mjaftueshme. Ka aftësinë të mbajë bimë të mira (pa barërat e këqija). Për shkak të kushteve, ajo ishte në gjendje të "prodhojë kultura".

Sasia e prodhimit nga kjo tokë është pjesa më e mahnitshme. Jezusi nuk po bënte thjesht një koment të thjeshtë për një prodhim të bollshëm. Dëshmitë historike tregojnë se gjatë shekullit të parë, raporti mesatar i grurit të korrur do të kishte qenë më pak se tetë me një. Raporti të cilit i referohet Jezusi mund të përshkruhet vetëm si i mbinatyrshtëm. Ai flet për kthimin 30 me 1, 60 me 1 dhe 100 me 1. Ky përshkrim është paralel me mësimet e Tij te Gjoni 15 kur Ai foli për frytin.

Fryti i Perëndisë është caq i dukshëm, saqë nuk duhet të pyesni veten nëse ata janë të krishterë. Ju shikoni dorën e Zotit mbi ta.

Si reagojmë ndaj kësaj lloji toke?

- Ja teksti me korrigeimet e duhura: Ndani qartë Ungjillin me ta dhe ndihmojini të kuptojnë se s'tu mund të pendohen për mëkatën e tyre duke besuar në Krisht.

Kur marrim të gjithë informacionin së bashku, shohim se disa njerëz nuk e kuptojnë Ungjillin, disa njerëz nuk e kuptojnë vlerën e ndjekjes së Krishtit, disa njerëz janë të mahnitur nga bota dhe disa njerëz e pranojnë Ungjillin. Ai që mbjell farat do të mbjellë në çdo lloji toke. Ai që korr duhet të specializohet në tokën e mirë.

Kjo nuk sugjeron të neglizhosh të tjerët. Është thjesht një kujtesë për të mos detyruar, shtrënguar, manipuluar ose tërhequr një lutje pendimi nga askush. Duke kuptuar kushtet e tokës, ne mund të dëshmojmë në mënyrë efektive për çdo gjendje të zemrës njerëzore.

Presenting the Gospel

Pjesa e fundit e Ungjillit përmban 4 pjesë: një prezantim të thjeshtë të Ungjillit, një fletë të printueshme që ju lejon të krijoni gjurmë të Ungjillit (shih Shtojcën 8), një prezantim të zgjeruar të Ungjillit dhe një përmbledhje me një faqe të prezantimit që mund të ribotohet (shih Shtojcën 9). Qëllimi është të studiohen thëniet, të kuptohen pjesët e Ungjillit dhe më pas të përdoret ky format kur ua prezantoni Ungjillin të tjerëve.

Ndarja e Ungjillit sipas “prezantimit të thjeshtë të Ungjillit” do të krijojë një tranzicion të qetë në materialin vijues. Ungjilli ka të bëjë me marrëdhënien dhe materiali vijues e thekson atë marrëdhënie.

Duke e ndarë vazhdimisht Ungjillin në këtë format, thëniet do të mbeten në mendjen e kishës suaj, grupit tuaj të vogël, atyre që po trajtoni ose atyre që nuk janë të shpëtuar. Qëllimi është të largohet konfuzioni duke përsëritur të njëjtat të vërteta në të njëjtën sekuencë. Me kalimin e kohës, njerëzit do ta njohin Ungjillin sepse kanë dëgjuar të njëjtat thënie pa pushim.

Është e rëndësishme t'i studioni këto thënie dhe të njiheni me pasazhet përkatëse. Nuk është e nevojshme të mësoni përmendësh çdo fragment, por është e dobishme të shënoni fragmentet në Biblën tuaj. Mbani një kopje të prezantimit të

thjeshtë të Ungjillit në portofolin tuaj, në Bibël dhe në një telefon inteligjent.

Për t'u njohur me këtë format, studioni prezantimin e zgjeruar të Ungjillit. Çdo deklaratë pasohet nga një shpjegim i mëtejshëm i asaj deklarate. Është e domosdoshme që të njihni pjesët dhe pse ato janë thelbësore për Ungjillin.

Nëse ndani Ungjillin dhe ai person nuk është gati të besojë tek Krishti, lini një kopje të prezantimit të zgjeruar të Ungjillit me ta. Lutuni që ata të shikojnë fletën në një moment tjetër. Shpjegimi shtesë është shumë i dobishëm dhe përmban gjithashtu faqen e internetit për informacione shtesë.

Prezantim i thjeshtë i Ungjillit

Cili është thelbi i mesazhit të Ungjillit?

- **Ti dhe unë u krijuam për marrëdhënie me Perëndinë.**
(Zanafilla 2–3; Levitiku 26:12)
- **Mëkati ynë na ndau nga ajo marrëdhënie.**
(Isaia 59:2; Romakëve 3:23)
- **Nuk mund të bëjmë asgjë për ta rregulluar vetë këtë marrëdhënie.**
(Efesianëve 2:1–9)
- **Jezusi vdiq në kryq për të paguar dënimin për mëkatet tona.**
(Romakëve 5:8–10; Efesianëve 2:13–16; 1 Gjonit 4:9–10)
- **Jezusi u ringjall prej së vdekurish që ne të kishim jetë.**
(1 Pjetrit 1:3)
- **Jezusi ofron jetën e përjetshme (ose një marrëdhënie paqësore) me ata që do të pendohen për mëkatin e tyre duke besuar në Jezu Krishtin.**
(Gjoni 3:16; Gjoni 17:3; Veprat 2:38)

Prezantim i zgjeruar i Ungjillit

Cili është qëllimi i jetës?

Kjo pyetje është bërë përgjatë shekujve. Bibla na jep një përgjigje të qartë. Jeta ka të bëjë me marrëdhënien. Nga libri i Zanafillës deri tek libri i Zbulesës, Bibla ndan një mesazh për marrëdhënien. Ky mesazh quhet Ungjilli (ose Lajmi i Mirë).

Kur një person e kupton mesazhin dhe përqafton ofertën e Perëndisë për jetën e përjetshme, ai jo vetëm që zbulon qëllimin e jetës, por edhe vetë Jetën.*

“Jezusi i tha: “Unë jam udha, e vërteta dhe jeta.” – Gjoni 14:6

- **Ti dhe unë u krijuam për marrëdhënie me Zotin.**

Zanafilla 2–3 na tregon se Adami u krijua sipas shembëlltyrës së Perëndisë dhe iu dha aftësia për marrëdhënie me Perëndinë. Historia zbulon bisedën, bashkëpunimin, partneritetin dhe marrëdhënien midis Adamit dhe Perëndisë.

Dëshira e Perëndisë për marrëdhënie nuk ishte e kufizuar vetëm tek Adami. Ai hyri në marrëdhënie besëlidhjeje me Izraelin. “Edhe unë do të ecë mes jush dhe do të jem Perëndia juaj, dhe ju do të jeni populli im” (Levitiku 26:12). Jezusi theksoi rëndësinë e marrëdhënies duke i udhëzuar dishepujt e Tij të qëndrojnë në Të (Gjoni 15:1–10), duke premtuar se do t’ua zbulojë Vetën atyre që e duan Atë (Gjoni 14:21) dhe duke iu

referuar ndjekësve të Tij si miq (Gjoni 15:15). Çdo pasazh tregon dëshirën e Perëndisë për marrëdhënie.

- **Mekati ynë na ndau nga ajo marrëdhënie.**

“Sepse të gjithë kanë mëkatuar dhe nuk arrijnë lavdinë e Perëndisë” (Romakëve 3:23). Mekati është shkelje e ligjit të Perëndisë dhe ka një dënim për mëkatin. Romakëve 6:23 na tregon ndëshkimin për shkeljen e ligjit të Perëndisë. *“Paga e mëkatit është vdekja.”* Pagat janë ato që fitojmë për atë që kemi bërë. Sipas Biblës, ne të gjithë kemi fituar vdekjen.

Kur Biblia flet për vdekjen, ajo flet kryesisht për ndarjen. Kur vdesim fizikisht, shpirti ynë ndahet nga trupi ynë. Në mënyrë të ngjashme, kur vdiqëm shpirtërisht për shkak të mëkatit, fryma jonë u nda nga Fryma e Perëndisë. *“Por paudhësitë [ose mëkatet] tuaja kanë bërë një ndarje midis jush dhe Perëndisë tuaj.”* (Isaia 59:2).

- **Nuk mund të bëjmë asgjë për ta pajtuar vetë këtë marrëdhënie.**

Shumë njerëz besojnë se veprat e mira do t'i bëjnë të drejtë para Zotit. Fatkeqësisht, nuk ka asnjë shenjë përfundimtare për “mirësinë e duhur”. Biblia nuk thotë: “Nëse je i mirë në shumicën e rasteve, je i pranueshëm nga Perëndia” ose “Tre vepra të mira do të vendosin një vepër të keqe”. Pa një standard përfundimtar për mirësinë, sa mirë mendoni se është mjaftueshëm?

Bibla na ndihmon të kuptojmë se problemi ynë nuk është mungesa e mirësisë; problemi ynë është pasoja e mëkatit. Ne nuk mund ta pajtojmë kurrë marrëdhënien tonë me Perëndinë, sepse mekati sjell vdekje dhe mashtrim. Efesianëve 2:1 meson se pa Krishtin, ne ishim të vdekur në shkelje dhe mëkate. 2 Korintasve 4:3,4 zbulon se pa ndërhyrjen e Perëndisë ne jemi të verbër ndaj së vërtetës. Ne nuk mund të bëjmë asgjë për t'u pajtuar me Perëndinë, sepse të vdekurit nuk veprojnë dhe njerëzit e mashtruar nuk besojnë.

- **Jezusi vdiq në kryq për të paguar dënimin për mëkatet tona.**

Dënimi i mëkatit ishte vdekja. Jezusi vdiq në kryq për të paguar dënimin për mëkatet tona. Sakrifika e Tij bëri të mundur pajtimin. *“Sepse, nëse, kur ishim armiq, u pajtuam me Perëndinë me anë të vdekjes së Birit të Tij, shumë më tepër, pasi jemi pajtuar, do të shpëtohem me anë të jetës së Tij”* (Romakëve 5:10).

- **Jezusi u ringjall prej së vdekurish që ne të kemi jetë.**

Ndërsa vdekja e Jezusit pagoi dënimin për mëkatet tona, është ringjallja e Tij ajo që na sjell shpresën e jetës së përjetshme. *“I bekuar qoftë Perëndia dhe Ati ... që sipas mëshirës së Tij të madhe na bëri të rilindim për një shpresë të gjallë nëpërmjet ringjalljes së Jezu Krishtit prej së vdekurish”* (1 Pjetrit 1:3). Vdekja e Jezusit pagoi borxhin tonë për mëkatet; Ringjallja e Jezusit e bën marrëdhënien një realitet.

- **Jezusi u ofron jetë të përjetshme (ose një marrëdhënie të paqësore) atyre që do të pendohen për mëkatin e tyre duke besuar në Të.**

Jezusi foli shpesh për jetën e përjetshme (Gjoni 3:15,16; 4:14; 5:39; 6:40). Shumë njerëz supozojnë se jeta e përjetshme është të shkosh në parajsë pas vdekjes. Por kjo nuk është ajo që tha Jezusi. Tek Gjoni 17:3, Jezusi tha: “Kjo është jeta e përjetshme, që të të njohin ty”. Jeta e përjetshme është të njohësh Perëndinë. Është të përjetosh një marrëdhënie paqësore me Perëndinë.

Sipas Biblës, jeta e përjetshme u jepet atyre që do të largohen nga mekati i tyre duke besuar në atë që Jezusi ka bërë për ta. Bibla e përshkruan veprimin e largimit nga mekati si pendim. Kjo nuk do të thotë se një person do të jetë pa mekat. Kjo do të thotë se ata dëshirojnë Perëndinë më shumë sesa veprimtarinë mekatarë.

Si mund të fitoj jetën e përjetshme?

Gjoni 3:36 na thotë se “Ai që beson në Birin ka jetë të përjetshme”. Një person merr jetën e përjetshme duke besuar në atë që Jezusi ka bërë për ta. Çfarë bëri Jezusi për ta? Ai vdiq në kryq për

mëkatet e tyre, Ai u ringjall prej së vdekurish që ata të mund të kenë jetë dhe Ai u jep jetë të përjetshme kujtdo që do të pendohet për mëkatin e tij duke besuar në Krishtin.

Ndjekja e Krishtit është një udhëtim që nuk mbaron kurrë, por mund të fillojë me një lutje të thjeshtë. Përdoreni këtë lutje për t'ju udhëhequr: "Zot, e di që kam mëkatuar. Unë e kuptoj se mekati im më ka ndarë nga Ti. Unë besoj se Jezusi vdiq në kryq për mëkatin tim dhe se Ai u ringjall në ditën e tretë. Siç e di më së miri, unë largohem nga mekati im duke besuar në atë që Jezusi ka bërë për mua. Në emër të Jezusit lutem, Amen."

Nëse keni besuar te Krishti sot, ne ju inkurajojmë ta ndani këtë vendim me të tjerët. Për më shumë informacion mbi këtë marrëdhënie të re me Perëndinë, vizitoni www.thisisthegospel.com.

Mirë se vini në familje!

Galatasve 4:7

THIS IS THE
GOSPEL

ThisIsTheGospel.com

